

[19th November 1963]

VI—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PRESERVATION OF PRIVATE FORESTS (AMENDMENT) BILL, 1963

* THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : Mr. Speaker, Sir, yesterday I moved the motion that the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1963, be taken into consideration.

The Madras Preservation of Private Forests Act was enacted in the year 1946 with a view to preventing indiscriminate destruction of private forests (especially those in estates governed by the Madras Estates Land Act, 1908) and interference with customary and prescriptive rights therein. The Act, as it stands, now applies to forests situated in estates, as defined in the Madras Estates Land Act, 1908, and to areas exceeding 30 acres, which may be declared by the State Government to be forests for the purposes of the Act. The Act provides that no owner of any private forest shall, without the previous sanction of the District Collector, sell, mortgage, lease or otherwise alienate the whole or any portion of the forest and that no owner of any forest and no person claiming under him whether by virtue of a contract, licence or any other transaction entered into before or after the commencement of the Madras Preservation of Private Forests Act, or any other person, shall without the previous permission of the District Collector cut trees or do any act likely to denude the forest or diminish its utility as a forest except the removal of dead or fallen trees or any act done for the usual or customary domestic purposes or for making agricultural implements.

The Act was originally enacted as a temporary measure for a period of two years with effect from 3rd December 1946 and it has since then been continued for one or two years at a time. It was proposed to embody the essential provisions of the Madras Preservation of Private Forests Act in the Madras Forests Act, 1882, by amending it. It was, however, later on decided that separate, permanent and effective legislation should be undertaken in respect of private forests in this State. As a separate legislation regarding private forests did not materialise, when the Madras Preservation of Private Forests Act was due to expire last time, the life of the Act was extended up to and inclusive of 2nd December 1963.

The question of undertaking separate, permanent legislation regarding private forests is now under the active consideration of the Government in consultation with the Chief Conservator of Forests and the Board of Revenue (Land Revenue). It is not likely that this legislation will materialise before 2nd December 1963, the date on which the Madras Preservation of Private Forests Act is due to expire. The Government have, therefore, decided to extend the life of the original Act for a further period of two years beyond 2nd December 1963. The Bill accordingly provides for extension of life of the Act up to and inclusive of 2nd December 1965.

19th November 1963] [Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradiair]

I request the House, Sir, to accept the motion.

Mr. SPEAKER : Motion moved—

“That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1963, be taken into consideration.”

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, Sir, I have given notice of an amendment, but I do not propose to move it. I want to speak on the motion. 11-00 a.m.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்த திருத்தம், இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்பது. இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கோருவது, ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு நீடிக்க வேண்டுமென்பது. இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு முறையும் இரண்டு வருஷத்திற்கு நீடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இந்தச் சபை முன் வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். இது அவசியமா? என்ன இடைஞ்சல் இருக்கிறது? இந்தச் சட்டம் ஆரம்பத்தில் அமைவதற்குக் காரணமே நாம் ஜமீன்தாரி முறையை ஒழிக்க எடுத்த நடவடிக்கைதான். அதைத் தொடர்ந்தே இதுவும் வந்திருக்கவேண்டும். பெரும்பாலும் பழைய ஜமீந்தார்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமாகக் காடுகளை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். புதுக்கோட்டை மகாராஜாவுக்குப் 10,000 ஏக்கர் காட்டுப் பகுதி சொந்தமாக இருக்கிறது. இந்த முறையில் தனியாருக்குச் சொந்தமான காடுகள் இருக்கின்றன.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : புதுக்கோட்டை மகாராஜாவுக்குச் சொந்தமாகக் காடுகள் கிடையாது. அந்தக் காட்டில் வேட்டையாடுவதற்குத்தான் அவருக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த மாதிரி, காடுகள் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய காரணம் என்ன? தற்போது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வன வளம் குறைந்து வருகிறது. அதுவும் மொழி வழி ராஜ்ய அமைப்புக்குப் பிறகு, மலபார், ஆந்திரா பிரிந்த பிறகு வன வளம் ரொம்பக் குறைவாக உள்ளது. வன வளத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு மரம் நடு விடா, வன அபிவிருத்தி போன்ற காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வரும் நேரத்தில் தனியார் வசம் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் எந்த வித அபிவிருத்தியும் இல்லை. மரம் வெட்டக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கலாம். ஆனால் அதற்குக் காவல் எங்கே இருக்கிறது? யார் போய் வனத்துக்குள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? தனியார் காடுகளில் மரம் வெட்டப்படாமல் இருக்கிறதா என்பதே சந்தேகம். அரசாங்கக் காடுகளிலேயே திருட்டுத்தனமாக மரம் வெட்டப்படுகிறது என்று பல புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக எத்தனையோ பாரஸ்ட் அதிகாரிகள் சஸ்பென்ஷனில் இருக்கிறார்கள். திருட்டைத் தடுப்பதற்காகவே, ரோடுகளில்கூட லாரியில் விறகு போடக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. தனியாருக்குச் சொந்தமான காடுகளிலும் மரம் வெட்டாமல் இருக்கவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்க

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [19th November 1963]

கிறது. சட்டம் இருப்பினும் தனிப்பட்டவர்கள் காடுகளில் மரம் வெட்டப்படாமல் உள்ள நிலைமை இல்லை. மரம் வெட்டப்படக் கூடாது என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். ஆனால் ஆவர்கள் அதிக மரங்களை நடவேண்டுமென்ற உற்சாகத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த நிலைமையில் ஏன் இவ்வளவு பெரிய பரந்த பிரதேசத்தைத் தனியாரிடம் விட்டு வைத்திருக்க வேண்டும்? விவசாய நிலம் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கலாம் என்பதற்கே உச்ச வரம்பு 30 ஏக்கர்தான் வைத்திருக்கலாம் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அந்த மாதிரித் துணிவாகச் சட்டம் செய்திருக்கும்போது, இந்த மாதிரிக் காடுகள் தனிப்பட்டவர்கள் வசம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஆகவே, தனிப்பட்டவர்களிடம் உள்ள காடுகளை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு அபிவிருத்திக்கான திட்டம் போட வேண்டும். அதற்குத் துரிதமாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அவ்வாறு ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதை ஏன் இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டும்? இந்தச் சட்டத்தை ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்துக் கொண்டால் போதாதா? அடுத்த டிசம்பர் மாதம் வரை இதனை நீடித்திருந்தால் நான் அதை ஆமோதித்திருப்பேன். இப்போது இரண்டு வருஷம் என்றிருப்பதால் ஆட்சேபிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கறுசுறுப்பாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டவுடன் இந்த இலாகாவிலே கவனம் செலுத்தி நல்ல காரியம் செய்தோம் என்ற முறையில் இந்தச் சட்டத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் கொண்டுவர வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கொண்டுவர முன்வரவேண்டும். மெஜாரிட்டி இருக்கும் காரணத்தால் இரண்டு வருஷம் என்ற திருத்தத்தை நிறைவேற்றி விட்டாலும், ஒரு வருஷத்திற்குள் சட்டத்தைக் கொண்டு வர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே உள்ள 'மேயின் ஆக்ட்' மிக நல்ல நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பூரணமாக சரிவர அமல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக, மலைப் பிராந்தியங்களில் சரிவர அமல் நடத்தப்படவில்லை. கோடைக் காலம் மலைப் பிரதேசத்தில் தூற்றுக் கண்க்கான ஏக்கர்கள் விஸ்தீர்ணமுள்ள காடுகளில் உள்ள மரங்களை எல்லாம் எதெச்சாதி காரமாக, எந்த உரிமையும் இல்லாது அழித்துவிட்டு இன்று காய் கறி போன்றவற்றைப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இதிலே ஒரு பெரிய பிரச்சனை என்னவென்றால், இந்தக் காடுகள் ரெவின்யூ பாரஸ்டா அல்லது பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்டின்கீழ் வரக்கூடிய பாரஸ்டா என்பதிலே சிக்கல் கிளப்பப்பட்டு அதைத் தீர்க்க கோர்ட் வரை கொண்டுபோய், அதிலே ஒரு முடிவு எடுக்க, நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகிவிடுகின்றன. நாலேந்து ஆண்டுகளுக்குள் ஆக்கிரமிப்பு செய்த அவர்கள் அந்த நிலங்களில் காய்கறி, பழங்கள் முதலிய வற்றைப் பயிரிட்டு ஆயிரக் கணக்காகச் சம்பாதித்து விடுகிறார்கள்.

19th November 1963] [திரு. வை. சங்கரன்]

அதோடு முதலில் வெட்டி காலி செய்த மாங்கனையும் ஆயிரக் கணக்கில் விற்று பெருத்த அளவுக்குச் சம்பாதித்து விடுகிறார்கள். பல ஆண்டுகள் பல கோர்ட்டுகளில் அதைக்கொண்டே எதிர் வாதமும் ஆடமுடிகிறது. குறிப்பாகச் சொன்னால், இன்றைக்கு கோடைக்கானல் மலையில் 'ஆப்பிள் ரிசர்ச் ஸ்டேஷன்' ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் உள்ள தூற்றுக் கணக்கான ஏக்கரைத் தனிப்பட்ட வியாபாரி ஒருவர் நான் சொல்லியிருப்பது போல் பல ஆண்டுகளாக எதேச்சாதிகாரமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த மாதிரியான தனியார் ஆக்கிரமிப்பு பூரணமாகத் தடுக்கப்படவேண்டும். அந்த வகையிலே சட்டம் அமல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 'பாரஸ்ட்' என்கிற பெயருக்குக் கீழே காடுகளாக நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் மிகப் பெரும் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் உங்கள் மூலம் புலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். வெறும் பொட்டலாகக் கிடந்த இடங்களையெல்லாம் காடுகள் என்று சொல்லி 'பாரஸ்ட்' என்பதன் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிற குழப்பங்கள் நம் முடைய மாநிலத்திலே பெருவாரியாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதிலும் சிறப்பாக, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, புதுக்கோட்டை பகுதிகளில் இந்தத் தகராறுகள் மிக நிரம்ப இருக்கின்றன என்பதை மறுபடியும் நான் புலப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, மறுபடியும் ஒழுங்காக சர்வே செய்யப் பட்டு, உண்மையிலேயே காடுகள் என்றால் மாங்கன வளர்ந்திருக்கும் பகுதிகளா அல்லது ஒன்றுமே விளையாத 'கிராவல் பூமியும்' காடுகள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். 'கிராவல் பூமி' யையும் காடு என்று சொல்வது நமது பக்கத்திலே மரபாக இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடப்படாது. இதையெல்லாம் கணித்து, செம்மைப்படுத்தி, எந்தப் பிராந்தியம் காடு. எந்தப் பிராந்தியம் காடு அல்லாத வெறும் பொட்டல் நிலம் என்பதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தமும், அவசியமும் அரசாங்கத்துக்கு உண்டு. ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் செம்மையாகக் கணித்து, அளவோடு வரையறை செய்து, அதன் பிறகு அந்தக் காடுகளை எப்படிக்க காக்க வேண்டும். வளர்க்க வேண்டும் அல்லது காடு அழிக்கப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் மீண்டும் காடுகளை உற்பத்தியாகும்படி செய்யவேண்டும் என்றெல்லாம் வழிவகை செய்யவேண்டும். ஆகவே, என்னைக் கேட்டால் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய இந்த இரண்டு வருஷம் கூடப் போதாது. அதை முழுவதும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளுவதா, இல்லையா என்பதையெல்லாம் பற்றி இப்போது சர்ச்சை செய்ய நான் விரும்பவில்லை. அதை எப்படி வேண்டுமென்றாலும் செய்யட்டும். இது காடு, இது காடல்ல என்ற சர்வேயை முடித்து அதற்கு வேண்டிய வழி முறைகளை வகுக்கவே இரண்டு ஆண்டுகள் போதாது என்பது தான் என்னுடைய அழுத்தமான கருத்து. காரியம் விரைவாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

[திரு. சா. கணேசன்] [19th November 1963]

ஆனால், வரையறை போட்டுவிட்டால், அந்தக் காலத்திற்குள்ளே முடியாவிட்டால் சட்டசபைக்கு மீண்டும் கொண்டுவந்து புனரூத் தாரணம்-மீண்டும் உயிர் கொடுக்கும்-நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். அது சபையினுடைய நேரத்தையும், காலத்தையும் விரயம் செய்வதாகும் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, எது எது காடுகள் என்று நிர்ணயிக்க, வேண்டிய வழிவகைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள அதற்கு அனுமதி கொடுத்து அந்த முறையை விரிவாகக் கையாளும்படியாக ஊக்கி காரியங்களை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடிக்க வழி செய்யவேண்டும்.

இந்தக் காடு என்பது வெறும் மரப் பிரச்னை மட்டும் அல்ல என்பதை நாம் மறந்து விடப்படாது. இது விவசாயத்தின் அடிப்படை. காட்டின் காரணமாகத்தான் மழை பெய்கிறது. அந்த மழையினால்தான் விவசாயம் நடைபெற்று பயிர் விளைகிறது. அதன் மூலமாகத்தான் நாம் வாழ்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்து விடப்படாது. இவையெல்லாம் ஒன்றோடொன்று பின்னிக் கிடக்கின்றன. விவசாயம், காடு, நீர்நிலை இவை எல்லாம் ஒரே துறையின்கீழ் இருக்குமானால் மிக நல்லது. ஆனால் பல்வேறு காரணங்களினால் அவை வெவ்வேறு துறைகளாக அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அனைத்தும் ஒன்றாக இருக்கிறது என்ற உண்மையை உணர்ந்து நாம் காரியங்கள் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு வேண்டிய காலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஆனால் மிக விரைவாக அதை முன்னேற்றிப்பதற்கு அரசாங்கம் முயல்வேண்டும், செயல்பட வேண்டுமென்று கூறி இதை எவ்வளவு விரைவாக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக்க வேண்டும். காலத்தை ஆட்சேபிப்பது, தேவையில்லாதது, பொருத்தமில்லாதது என்றும் கூட நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு மேலே நான் வேறு ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதை மிக விரைவில் செயலாற்றி இந்த ரீ சர்வே செய்வதை உடனடியாக தொடங்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த தனிப் பட்டவர்களுடைய காட்டுத் திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இதை இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு நீடிக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த தனிப்பட்டவர்கள் காட்டுப் பிரச்சனையும், மலைப்பிரதேசத்தில் உள்ள காடுகள் வளர்ப்பு பாதுகாப்பு பிரச்னை இரண்டிலும் என் மாவட்டத்தில்தான் பல சிக்கல்கள், இன்னல்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நீலகிரியில் கூடலூர் வட்டாரத்தில் இரண்டு பிரிவுகளாக தனிப் பட்டவர்களின் காடுச் சட்டம் இருக்கிறது. உதகை வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது மலைப் பிராந்திய மரம் வெட்டும் சட்டத்தின்கீழ் வருகிறது. இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிந்திருக்கக்கூடிய நிலையில் அமைச்சர் அவர்களின் முன்

[19th November 1963] [திரு. ஜே. மாதா ஸ்வாமி]

ஊரையில் டிசம்பர் மாதத்தில் மலைப் பிரதேச மரங்கள் பற்றிய சட்டம் வர இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டும். இதுபற்றி செலக்ட் கமிட்டி கூட பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கூடலூர் வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்று அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்த மசோதாவன்படி அங்குள்ள விவசாய மக்கள் விவசாயம் செய்வதற்கே முடியாத ஒரு பரிதாபகமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக, ப்ளெயின்ஸில் உள்ள அங்கத்தினர்களானாலும் சரி வேறு யாரானாலும் சரி, மரங்கள் அதிகமாக இருக்க வேண்டும், அதை வெட்டக் கூடாது என்ற மனப்பான்மையில் பேசுவது எங்களுக்குத் தெரியும். சர்க்கார் கருத்தும் கூட அது. அதிகமாக மரங்கள் வளர்க்க வேண்டும், நம் மாநிலத்தில் காடுகள் குறைவாக இருப்பதால் தான் மழை குறைந்து விட்டதென்று சொல்கிறார்கள். மழையைப் பொறுத்த வரை நான் அதில் வேறுபாடு சொல்வதற்கில்லை. அதே நேரத்தில் ஒரு மாவட்டத்திலுள்ள அத்தனை பூமிகளும், குறிப்பாக ஒரு தாலுக்காவில் உள்ள அத்தனை பூமிகளும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வருகிறது என்று சொல்லும்போது அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மக்கள் குடியிருக்க முடியுமா என்பதையே பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையில் சொன்னதுபோல், அக்ரிகல்ச்சரல் இம்ப்ளிமென்ட்டுக்குக் கூட மரத்தை வெட்டக் கூடாது என்று சொல்லும்போது விவசாயத்திற்கு கொடுவாய்க்கு காம்பு செய்யவேண்டுமென்றால் கூட அடுத்த வெளி ஜில்லாவிற்குச் சென்று காம்பு வாங்கிப் போடக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரு காம்பிற்குக் கூட வெட்டக்கூடாது என்ற நிலையில் சட்டம் ஏற்படுகிறது. முப்பது ஏக்கருக்கு மேல் என்று அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை எப்படித் குறிப்பிட்டார்கள் என்பது பற்றி விளக்குமாறு அமைச்சர் அவர்களை பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு வட்டாரமே இச்சட்டத்தின் கீழ் வருகிறது. நான் கடலூரைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். முப்பது ஏக்கருக்கு மேல் என்றால் அந்த ஜில்லாவிற்கு பொருந்துமா, பொருந்தாதா என்பது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களது முடிவுரையில் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். தேயிலை, காப்பி போன்றவை பயிர் செய்ய பாரஸ்டை, டி பாரஸ்ட் செய்ய அனுமதி கொடுக்கலாம். ஏனெனில் காப்பி, தேயிலை போன்றவை அதிகமாக வளர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருக்கிறது. இம்மன்றத்தில் ஏற்கெனவே ஒரு சட்டம் செய்தோம். அந்நிலையில் தேயிலை, காப்பி உற்பத்தி செய்ய என்று தேயிலை போர்டாரிடம் விண்ணப்பித்து உத்தரவு வாங்கி அவர்களிடமிருந்து லோன் வாங்கி, அவர்கள் சலுகைகளைப் பெற்ற பிறகு பாரஸ்டை, டி பாரஸ்ட் செய்ய முடியாத

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [19th November 1963]

நிலையில் நாங்கள் அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் தேயிலை உற்பத்தி இந்த நாட்டில், குறிப்பாக நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூரில் தேயிலை உற்பத்தி செய்ய முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தேயிலை உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று ஒரு புறம் கூறி விட்டு மறுபுறம் தேயிலை உற்பத்தி செய்யவேண்டிய இடங்களை அதற்கு பயன்படுத்தக் கூடாது, காடுகள்தான் வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் இரண்டிற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவை ஏற்ற பிறகு நல்ல சீர்திருத்தம் செய்திருப்பதற்காக, நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள குறைகளை கேட்டு தெரிந்து கொண்டிருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆக, இதை நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து அதிகாரிகளையும், பொதுமக்களையும், அங்குள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகளையும் வைத்துக் கொண்டு இதற்கு ஒரு முடிவு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதா நீடிப்பை நான் ஆட்சேபிக்கக் கூடியவனையிருக்கிறேன். முக்கியமாக இந்தச் சட்டத்தில் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் விசித்திரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக ஒன்று சொல்கிறேன். தனியார் காடுகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் ஒரு சர்வே நம்பரில் ஆயிரம் ஏக்கர் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டால் அதில் 500 ஏக்கர் தேயிலைத்தோட்டம் இருக்கிறது, மீதி 500 ஏக்கர் தரிசு நிலமாக இருக்கிறது. அந்த சர்வே நம்பர் பூராவையும், தரிசு நிலத்தையும், 500 ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டத்தையும் இந்தத் தனியார் காடுகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து கெஸ்ட் நோட்டிபிக்கேஷன் செய்து தனியார் காடுகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேயிலை தோட்டத்தை மேலும் விஸ்தரிப்பதிலும், ஏற்கெனவே உள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களை எப்படி பாதுகாப்பது என்பதிலும் தேயிலைத் தோட்ட அதிபர்களிடையே ஒரு குழப்பமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூடலூர் வட்டாரத்தில், மரங்கள் இருந்தால்தான் காடு என்று சொல்கிறார்கள். கூடலூர் பிராந்தியத்தில் இருக்கிற பூமிகள் புல் பூண்டு முளைத்த தரிசு நிலங்களாக இருக்கின்றன. அதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு பாதுகாக்க இப்போது சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதில் இன்னும் விசித்திரமான நிலை என்னவென்றால் ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு ரூபாய் காம்பன்சேஷன் சொந்தக்காரர்களுக்கு கொடுத்து விட்டு அதை அரசாங்கம் எடுத்து பராமரித்து நல்ல பரஸ்டாக்கி திருப்பிக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

19th November 1963] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

கிரார்கள். ஒரு ரூபாய் ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு கொடுப்பது நியாயமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசித்துப் பார்த்து இந்தச் சட்டத்தில் உடனடியாக என்னென்ன திருத்தங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ, திரு. கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் கூறியது போல் டிசம்பருக்குள் என்னென்ன திருத்தங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ, அத்தனை திருத்தங்களையும் கொண்டு வந்து நல்ல சட்டமாக இதை அமைக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதா இச்சட்டத்தின் ஆயுள் காலத்தை மேலும் இரண்டு ஆண்டிற்கு நீடிப்பதாக இருந்தாலும் அப்பிரச்சனையில் எவ்வளவோ சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதை புரிந்து கொள்ள ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கிறது. மலைப் பகுதியிலிருந்து வரும் பிரதிநிதிகள், காட்டை அழிக்காவிட்டால் எங்களுக்கு பிழைப்பு இல்லை என்று கூறினார்கள். நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கும்கூட தேயிலை, காப்பி அவசியம் மறுக்க முடியாது. இந்நிலையில் மலைப் பிராந்தியத்தில் இருப்பவர்களின் பிரச்சனை இருக்க, எதிர் கட்சித் தலைவர் சா. கணேசன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி வரண்ட பிரதேசங்களில் உள்ள காடுகளும் ஒரு பிரச்சனையாக காட்சி அளிக்கிறது. நகரத்தில் காட்டை எல்லாம் மனிதர்கள் அழித்து விடாக மாற்றி விடுகிறார்கள். அந்தப் பிரச்சனை இங்கு கிடையாது. மற்ற அங்கத்தினர்கள் கூறியதுபோல் வல்லுனர்கள் குழு போட்டு எங்காங்கே எந்தெந்த இடங்களில் காடுகளை வளர்த்துக் கலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்து அதோடு எந்தெந்த வகையில் அவற்றை வளர்த்தால் நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு நலமாக இருக்குமென்று சிந்திப்பது சிறந்ததாக இருக்கும், அது அவசியமும் கூட என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. குறிப்பாக மலைப்பகுதிகளைப் பார்க்கும் போது மலைஜாதியினருக்கு காட்டை அழித்துத் தான் உருளைக்கிழங்கு, தேயிலை, வாழை இவைகளை பயிரிட்டுத்தான் அவர்கள் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. வெறும் காட்டை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சில இடங்களில் நிலமில்லாத சிலர் ரெவினயூ பரஸ்டுகளை முதலாவது சட்ட பூர்வமாக வாங்கி அனுபவித்துக்கொண்டு பின்னால் ஐந்து ஏக்கர்கள், பத்து ஏக்கர்கள் என்று தங்களுக்கே அலைன்மெட் செய்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் வழக்குகள் நடத்திக் கொண்டிருப்பதையும் நாம் காணாமல் இல்லை. இதையெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டுமென்றால் ரஷ்யாவில் இருப்பது போல் ஒவ்வொரு ஊரிலும் அதைச் சுற்றி வளத்தை வளர்த்து “ஃபாரஸ்ட் பெல்ட்” என்ற முறையில், அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனை சுற்றி

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [19th November 1963]

நிலும் இவ்வாறு ஒரு பாரஸ்ட் பெல்ட் ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாக யோசித்துப்பார்ப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதோடு இந்த பாரஸ்ட் களை நல்லமுறையில் பாதுகாத்துக் கொள்ளுகின்ற முறையில் நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு (லான்ட்லெஸ்) ஐந்து ஏக்கர்கள் பத்து ஏக்கர்கள் என்று கொடுத்து அதில் காப்பி, தேயிலை, உருளைக்கிழங்கு இவைகளை பயிர் செய்வதற்கும் வசதி செய்து கொடுத்தால், அவர்களுக்கு பிழைப்பும் நடக்கும். அதோடு நல்லமுறையில் காடுகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தனி நபர்களுக்கு காடுகள் இருக்கின்ற முறையை எடுத்துக் கொண்டால், இதற்கும் ஓர் உச்ச வரம்பு ஏற்படுத்த வேண்டியதுதான். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பை நாம் கொண்டு வந்து விட்டோம். அதே போன்று வருமானத்திற்கும் உச்ச வரம்பு கொண்டு வர வேண்டியதுதான். அந்த முறையில் தனியார் துறையில் அதிகமான அளவில் காடுகள் இருப்பதும் நல்லதல்ல. அப்படி பெருவாரியாக இருக்கும் காடுகளை தனியார்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்டு அரசாங்கமே அவற்றை பராமரித்து வந்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். இப்போதுள்ள நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டால், காடுகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் தனியார்களுக்கும் உற்சாகம் இல்லை. இம்மாதிரியான வனங்களை எடுத்துக்கொண்டு அரசாங்கமே பராமரித்து வரலாம். அதோடு நல்லமுறையில் காடுகளை பராமரித்து வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றால், அதில இந்திய அடிப்படையிலோ, அந்தந்த மாகாண அடிப்படையிலோ நல்லமுறையில் யார் காடுகளை வைத்திருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு பரிசு கொடுப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்விதம் ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை அமைத்தால் காடுகளை வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு நல்லமுறையில் காடுகளை பாதுகாத்துக்கொள்வதில் உற்சாகம் ஏற்படும். இந்தச் சட்டம் 1946-லிருந்து 1963 வரை இரண்டு இரண்டு வருடங்களுக்காக நீடித்துக் கொண்டு வருகின்றமேன்றால் இதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரிய வருகிறது. ஆகவே இனிமேலாவது நீடித்துக்கொண்டு போகாமல் அரசாங்கம் துரிதமாக கவனித்து இந்த இரண்டு அண்டிற்குள்ளாவது நல்லமுறையில் இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து, மேலும் அயுட்காலத்தை நீடித்துக் கேட்காமல், நல்லதொரு சட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. மா. இராசாங்கம்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் காடுகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மேலும் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்கின்ற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். மலைப்பகுதிகளில் சிலருக்கு ஆயிரக்கணக்

19th November 1963] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

கான ஏக்கர் அளவில் தனிப்பட்ட முறையில் காடுகள் இருக்கின்றன. சில நேரங்களில் மலைச் சரிவு ஏற்படும் போது, இவர்களுடைய உண்மையான அளவுக்கல்கள் எல்லாம் மறைந்து போய் குட்டுகளை எல்லாம் காணாமல் தள்ளி போடுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை யாரும் சர்வே செய்து திட்டவட்டமாக சொல்வதில்லை. மலைச்சரிவு ஏற்படும் போது அவர்கள் நினைத்த அளவுக்கு குட்டுகளை போட்டுக்கொள்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய கனம் கணேசன் அவர்கள் சொல்லியது போல், திட்டவட்டமாக அளந்து கொடுத்திருக்க வேண்டும். சங்க காலத்தில் புலவர்களுக்கு நம் முன்னோர் அரசர்கள் கண்ணுக்கெட்டிய மட்டும் நிலங்கள் கொடுப்பதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் இப்போது பெரியகுளம் தாலுகாவில் பச்சைகுமாச்சி பகுதியில் கண்ணுக்கெட்டிய அளவுக்கு காடுகளை தனியார்கள் வளர்த்துக்கொண்டே போகிறார்கள். இருபது, முப்பது ஆண்டுகளாக சிலருக்கு எந்த அளவுக்கு காடுகள் இருக்கின்றன என்பதே தெரியாமல் இருக்கிறது. இன்னொருக்கு இந்த இடத்தில் என்று குத்துமதிப்பாகத் தான் சொல்ல முடியுமே தவிர குறிப்பாக இந்த அளவுக்கு என்று சொல்வதற்கான வாய்ப்பு இப்போதில்லை. நாம் பார்த்திருக்கிறோம்

அடிக்கடி . . பாராமல் கெட்டது பாடம்,
பழகாமல் கெட்டது உறவு,
நடக்காமல் கெட்டது பாதை.

கேளாமல் கெட்டது கடன், அது போல் அளக்காமல் கெட்டது எல்லை. எல்லையின் தொல்லை நமக்கு தெரியாதது இல்லை. இவைகளை எல்லாம் நாம் நல்ல முறையில் அடிக்கடி அளந்து நிர்ணயிக்க வேண்டும். மேலும் ஃபாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட்டில் இருப்பவர்கள் இம்மாதிரிப்பட்ட பெரிய புள்ளிகள், பெரிய கைகள் இவர்களிடம் போய் அளந்து கேட்பதற்கு பயந்து நடுங்கி, ஒன்றுமே கேட்காமல், வெறுமனே போய் பார்த்துவிட்டு எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, பேசாமல் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக தனியார்கள் அவர்கள் நினைத்த அளவுக்கு குட்டுக்கு குட்டு கல்போட்டு விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றுகின்ற முறையில் சரியானபடி அளந்து சரிகட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, எலக்காய் பயிரிடுவதைப் பொறுத்தவரையில், எலக்காய் பயிரிடுபவர்களுக்குக் கூடுதலாக காடுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எலக்காய் பயிரிடுவதற்குக் கொடுப்பதால் மரங்களுக்கு எந்த விதமான கெடுதலும் வருவதில்லை. மேலும் மரங்கள் இருந்தால்தான் எலக்காய் பயிரிட முடியும். கையிலே தோட்டங்களுக்கு கொடுத்தால் மரங்களை அழித்துவிட வேண்டிய நியதி ஏற்படும். ஆகவே, தனியார் காடுகளை நல்ல முறையில் வைத்திருப்பதற்கு வசதியாக, எலக்காய் பயிரிடுபவர்களுக்கு

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [19th November 1963]

அதிகமான அளவில் நிலங்களை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பச்சைக்குமாச்சியைப் பொறுத்தவரையில் வெகுதூரமாக பயிரிடாமல் கிடக்கிற 20 ஏக்கர்கள் 30 ஏக்கர்கள் என்று ஏலக்காய் பயிரிடுபவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, தனிப்பட்ட 1,000 ஏக்கர் நபர்களின் கையில் இருக்கும் காடுகளை எல்லாம் நல்லமுறையில், சரியானபடி அளந்து திட்டவட்டமாக நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்பதை தங்கள் மூலமாக கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றடியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின்மீது பேசின அங்கத்தினர்கள் எல்லோருமே இந்த மசோதாவின்மீது என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதை முக்கியமாக சொல்லிவிட்டார்கள். ஒப்போது கேட்டுமருப்பது இரண்டு வகைத்திற்கு நிகழக்கேண்டும் என்பதுதான். இந்த மசோதாவின்மீது கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே திருத்தத்தைப் பற்றி பேசும்போது சொல்லிவிட்டார்கள். இதிலுள்ள முக்கியத் தவத்தை எடுத்துச் சொல்லித் திருத்தத்தை வற்புறுக்கவில்லை என்பதையும் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த மசோதாவில் எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன என்பதினால்தான் இந்த 13 வகை காலமாக இந்தச் சட்டம் 1960-ம் ஆளில் திருத்தி அமைக்கப்படாமல் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதைக் கெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த இரண்டு வகை காலத்திற்குள் நல்லமுறையில் இதை திருத்தி அமைத்து மசோதாவைக் கொண்டு வரலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து ஆக்ட் ஏற்பட்டதின் காரணமாக பல பதிய ரெசனைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பல இடங்களில் காடுகள் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு சேர்ந்திருக்கின்றன. அதோடு மலைப்பிரகேசத்திலுள்ள இடங்களைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு தனியாகப் பொய் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. தனியார் துறையில் பல காடுகள் இருந்துவருகின்றன. மொத்தமாகப் பார்க்கால் காடுகளை அழிக்கக்கூடாது என்பதனால் இந்த மசோதாவின் முக்கியமான கோக்கம் அதிலும் சவுனான் வேண்டும் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். மலைப்பிரகேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள் இருவர் இதைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். இதற்கென்று தனியாக உத்தரவை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதற்கு அந்தந்த மாவட்ட சலுக்டர் பொறுப்பில் சில அதிகாரங்களை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். இதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் சர்க்கார் மேற்கொள்ளும். இவ்விதம் எல்லா முயற்சிகளையும்

19th November 1963]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

எடுத்துக்கொண்டு இந்த இரண்டு வருடங்களுக்குள் நல்லதொரு மசோதாவை கொண்டு வரலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் தான் இப்போது இதைக் கொண்டு வந்தேன். வேறு எந்தவிதமான நிலைமையும் இப்போது இல்லை. இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்குள் முழு மசோதாவையும் கொண்டு வரலாம் என்ற உறுதியைத் தான் நான் இப்போது தர விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் இந்த மசோதாவை இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கொண்டுவந்துருக்கும் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1963, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Sir, I move—

“That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1963, be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1963, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION AND PAYMENT OF FAIR RENT (EXTENSION TO ADDED TERRITORIES) BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 23 OF 1963).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I beg to move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Added Territories) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 23 of 1963) be taken into consideration.”

Under the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act No. 56 of 1959) which was passed to implement the Pataskar Award, certain territories have been transferred from the State of Andhra Pradesh to the State of Madras, with effect from 1st April 1960. Those territories have been added to the Chingleput and the North Arcot districts of this State. In those territories, the Andhra Tenancy Act, 1956